

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma: 2.Pf.20.039/2023/4.

A felperes:

felperes neve felperes címe

A felperes képviselője:

Litresits Ügyvédi Iroda, ügyvéd címe ügyintéző: dr. Litresits András ügyvéd

Az alperes:

alperes neve, alperes címe

Az alperes képviselője:

Nagy János Ügyvédi Iroda, ügyvéd címe., ügyintéző: dr. Nagy János ügyvéd

A per tárgya: sajtó-helyreigazítás

Az elsőfokú bíróság: Fővárosi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma: 62.P.22.692/2022/8.

í t é l e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezését azzal a pontosítással hagyja helyben, hogy az államnak járó 36.000 (harminchatezer) forint illetéket e határozat jogerőre emelkedésétől számított 60 napon belül

az állami adó- és vámhatóság 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételi számlája javára köteles a cégl Zrt. megfizetni.

Kötelezi a cégl Zrt.-t, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 35.000 (harmincötezer) forint + áfa másodfokú perköltséget és az államnak e határozat jogerőre emelkedésétől számított 60 napon belül 15.000 (tizenötezer) forint fellebbezési illetéket az állami adó- és vámhatóság fenti számú illetékbevételi számlája javára.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

[1] A fellebbezés elbírálása szempontjából releváns tényállás szerint az alperes által szerkesztett portál internetes portálon 2022. szeptember 21-én „cikk címe” című cikk miatt a felperes a szerkesztőségtől 2022. október 21-én helyreigazítást kért. A sajtószerv a kérelemnek nem tett eleget, ezért a felperes a 2022. november 10-én előterjesztett keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest az előzetes kérelemnek megfelelő helyreigazítás közzétételére. Kérte továbbá, hogy a bíróság kötelezze az alperesért felelősséget viselő jogi személyt – figyelemmel az ügyben tartott két tárgyalási hatánapra is – összesen 420.000 forint + áfa perköltség megfizetésére a csatolt megbízási szerződés szerint.

[2] Az alperes a perfelvételi tárgyaláson előterjesztett ellenkérelmében kizárólag az igényelt helyreigazító közlemény szövegét vitatta annyiban, hogy a felperes megalapozatlanul kéri az elhunytak nevének közlését is, hiszen a nevek az eredeti cikkben nem szerepeltek. A felperes perköltség iránti igényét is eltúlzottnak tartotta.

[3] Az elsőfokú bíróság kötelezte az alperest, hogy az alábbi helyreigazító közleményt (a sérelmezett internetes cikkel azonos betűtípussal és betűmérettel, közvetett és/vagy közvetlen szöveges és/vagy képi kommentár nélkül) 5 napon belül tegye közzé a portál honlapon olyan módon, hogy a helyreigazító közlemény a sérelmezett cikk eredeti elérhetőségi helyén a cím alatt, a lead (bevezető) felett legyen közvetlenül (további kattintás nélkül) elérhető legalább 30 napig, azt követően pedig mindaddig, amíg az eredeti, kifogásolt cikk hozzáférhető, továbbá 5 napon belül a portál kezdőoldalának legelején ugyanolyan módon, ugyanakkora betűméretben és ugyanolyan betűtípusban, ahogyan a sérelmezett cikk címe a kezdőoldalon megjelenítésre került, jelentesse meg 24 óra időtartamban a „Helyreigazítás: valótlanságokat híreszteltünk a települési halálos balesetben elhunyt kislányról és édesapjáról” címet, amelyre kattintással az eredeti cikk és az abban foglalt helyreigazító közlemény elérhető: „Helyreigazítás: valótlanságokat híreszteltünk a települési halálos balesetben elhunyt kislányról és édesapjáról:

„A 2022. szeptember 21. napján megjelent „cikk címe” című cikkünkben valótlanul híreszteltük, hogy az elhunyt kislány és az elhunyt édesapja egy közeli kocsmában voltak, onnan mentek hazafelé, mikor a tragédia történt, továbbá valótlanul híreszteltük, hogy nem kijelölt gyalogútvonalon keltek volna át.”

Kötelezte az alperes által szerkesztett internetes oldal kiadóját, a cég1 Zrt.-t, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 254.000 forint perköltséget, továbbá külön felhívásra, a felhívásban megjelölt módon és időben a Magyar Állam javára 36.000 forint feljegyzett eljárási illetéket.

[4] Figyelemmel a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 347. § (1) és (2) bekezdésében foglaltakra, döntése jogi alapjaként Magyarország Alaptörvénye B) cikk (1) bekezdése, R) cikk (1)-(3) bekezdései, IX. cikk (1)-(2) és (6) bekezdései, a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (Smtv.) 4. § (1) bekezdése, 10. §-a és 12. §-a, a Pp. 495. §-a, 496. § (1)-(2) bekezdései és 499. § (1) bekezdése rendelkezéseire, valamint a Legfelsőbb Bíróság Polgári Kollégiuma PK 12-15. állásfoglalásaira utalt.

A helyreigazító közlemény szövegét a PK 15. számú állásfoglalás alapján akként határozta meg, hogy abból mellőzte az elhunytak nevének feltüntetését, mert azok az eredeti cikkben sem szerepeltek.

A perköltség viseléséről a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján határozott és a Pp. 499. § (1) bekezdésére is figyelemmel az alperes által szerkesztett internetes oldal kiadóját, a cég1 Zrt.-t kötelezte a felperes perrel felmerült, ügyvédi munkadíjból álló költségének megfizetésére. Ennek mértékét – figyelemmel a per tárgyára és a felperesi jogi képviselő által elvégzett munkára – a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés a) pontja és 4/A. § (1) bekezdése alapján mérlegeléssel 200.000 forint + áfa (mindösszesen 254.000 forint) összegben állapította meg.

A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt 36.000 forint eljárási illeték megfizetéséről a Pp. 101. § (1) bekezdése és 102. § (1) bekezdése alapján határozott.

[5] Az elsőfokú ítélet ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést. Kérte, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a perköltség tekintetében részben változtassa meg, az alperesi kiadó, a cég1 Zrt. által fizetendő perköltség összegét legfeljebb 100.000 forint + áfa összegre szállítsa le, mert az elsőfokú bíróság ítélete sérti a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (2) bekezdését.

A másodfokú bíróság felülbírálati jogkörét a Pp. 369. § (3) bekezdésének d) pontjára alapította.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság által megítélt perköltség nem áll arányban a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel, mert a perben kizárólag egy tárgyalás került megtartásra, az ügy megítélése egyszerű, az alperes a keresetet nem vitatta. Köztudomású, hogy a felperesi képviselő rendszeresen jár el sajtó-helyreigazítási perekben, a pert megelőző kérelmek és a keresetlevelek a sajtó-helyreigazítás iránti perekben sablonszerűek, a felperes ugyanezen tartalmú keresetlevelet több sajtószervvel szemben is benyújtotta.

[6] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte.

Elsősorban arra hivatkozott, hogy az alperes fellebbezése érdemben nem elbírálnak, mert amennyiben a fellebbezés csak a perköltséget érinti annak előterjesztésére kizárólag az elsőfokú ítélet rendelkező részében megnevezett, annak megfizetésére kötelezett cég1 Zrt. jogosult a Pp. 366. § (1) bekezdése alapján.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a perköltséget a perbeli cselekményekre fordított reális idő és munka figyelembevételével állapította meg, mert a felszámított perköltség arányos az elvégzett munkával és a szerkesztett beadványok mennyiségével, valamint a ráfordított idővel. A felperesi költségjegyzék, valamint az ügyvédi díjakat tartalmazó ügyvédi meghatalmazás a jogszabályoknak megfelelően került előterjesztésre és kellő részletességgel tartalmazza a felperes által felszámított perköltség lebontását a különböző eljárási cselekményekre és az ezzel kapcsolatban felmerült költségekre.

[7] Az alperes fellebbezése minösszesen egy általánosságokon alapuló felsorolás, amely figyelmen kívül hagyja a felperes által ténylegesen elvégzett munka mennyiségét és minőségét.

Nem vitatta, hogy a perben csupán egy tárgyalás került megtartásra, de utalt arra, hogy az alperes elismerése ellenére a helyreigazítást nem tette közzé, ezért ezen – a megjelenést, az érdemi nyilatkozattételhez szükséges iratanyagok és bizonyítékok részletes tanulmányozását is magába foglaló – költség megtérítésére a 86. § (2) bekezdése alapján mindenképpen köteles.

[8] Annak, hogy a felperesi képviselő rendszeresen jár el sajtó-helyreigazítási perekben azért nincs jelentősége, mert minden sajtó-helyreigazítási per más tényálláson alapul, ezért minden esetben szükséges az ügy iratainak részletes tanulmányozása a beadványok szerkesztését megelőzően.

Alaptalan az alperesi fellebbezés arra vonatkozóan is, hogy „sablonyszerű” a sajtó-helyreigazítási eljárás. A legtöbb jogi eljárásnak, illetve beadványnak rendelkezni kell a törvényben meghatározott kötelező tartalmi elemekkel, ugyanakkor ez önmagában nem jelenti az eljárás sablonyszerű voltát.

Utalt továbbá arra, hogy a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendeletben meghatározott munkadíj méltatlan, figyelemmel az azt terhelő adózási kötelezettségekre, a minimálbér összegére és arra is, hogy az ügyvédi tevékenységhez magasabb szintű végzettség is szükséges.

Álláspontja szerint a perköltség mérlegelésénél nem mellőzhető annak értékelése sem, hogy az ügygel a jogi képviselő mennyi időt töltött el, és a befektetett idő a piaci viszonyok figyelembevételével mennyiben árazható be, ennek során indokolt figyelembe venni az ügyvédi iroda fenntartásával együtt járó szükségképpen költségeket is.

Eseti döntésekre is hivatkozott kiemelve, hogy a Kúria gyakorlata a 35.000 forintos óradíjat sem tekintette eltúlzottnak.

A másodfokú eljárással összefüggésben a csatolt megbízási szerződésben foglaltak alapján, két munkaóra figyelembevételével 70.000 forint + áfa költségigényt terjesztett elő.

[9] A fellebbezés nem alapos.

[10] Nem volt akadálya a fellebbezés érdemi elbírálásának a felperes elsődleges fellebbezési ellenkérelmében hivatkozott körülmény. A Pp. 365. § (5) bekezdésének helyes értelmezése szerint a fél fellebbezési joga korlátlan és önálló, pertársaság esetében sem korlátozott, és nem függ a pertársakétól. Vannak olyan határozatok, amelyeknél a törvény kifejezetten kimondja, hogy csak bizonyos személy élhet fellebbezéssel, pl. a Pp. 177. § (1) bekezdése szerint a keresetlevelet visszautasító végzés ellen csak a felperes, míg a Pp. 182. § (2) bekezdése szerint a bírósági meghagyással szembeni ellentmondást visszautasító végzés ellen csak az ellentmondással élő fél stb. A sajtó-helyreigazítási perben a felperes döntésétől függően résztvevő jogi személy – a Pp. erre vonatkozó konkrét rendelkezésének hiányában – azonban nem tekinthető ilyennek.

Sajtó-helyreigazítási perben a Pp. 499. § második fordulata szerint a perköltség megfizetésére perben állása nélkül is kötelezhető személy olyannak minősül, akire az ítélet rendelkezést tartalmaz, ezért önálló fellebbezési jog illeti meg a határozat ezen része vonatkozásában. Ez a lehetőség azonban nem szűkíti a perben félként résztvevő azon jogát, hogy csak a perköltség vonatkozásában terjesszen elő fellebbezést.

[11] A másodfokú bíróság a Pp. 370. § (1) bekezdése szerinti korlátok között azt vizsgálta, hogy az elsőfokú bíróság a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (2) bekezdés rendelkezését megfelelően alkalmazva állapította-e meg a felperesi képviselő munkadíját. E szerint a felszámított munkadíj összegét a bíróság indokolt esetben mérsékelheti, ha az nem áll arányban a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel.

[12] A Pp. 80. § (1) bekezdése alapján perköltségként kell figyelembe venni a félnél – a perben vagy azt megelőzően – a jog perbeli érvényesítésével okozati összefüggésben és szükségképpen felmerült minden költséget. Az IM rendelet 2. §-a szerinti megállapodás esetén tekintettel kell lenni az elvégzett ügyvédi tevékenység időigényére, ezen belül arra is, hogy időt kell fordítani a tényállás felderítése érdekében a megbízó ügyféllel történő egyeztetésre, a releváns adatok összegyűjtésére, azok összevetésére, értékelésére, és ezek alapján a szakmai álláspont kialakítására, a beadványok megszerkesztésére. A tárgyaláson történő megjelenés esetében értékelni kell, hogy a jogi képviselőnek a tárgyalásra fel kell készülnie, az utazáshoz idő szükséges, és számításba kell venni a tárgyaláson kifejtett tevékenységet is.

[13] Az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy a felperes által igényelt munkadíj – 420.000 forint + áfa – eltúlzott volt, ezért azt mérsékelte. Az alperes által hivatkozott körülmények annak további leszállítását nem indokolták.

[14] Sajtó-helyreigazítási eljárás során a Pp. 495. §-a alapján szükségképpen felmerülő költség a pert megelőző kérelem elkészítése, a sajtószervnek történő eljuttatása. A keresetlevél megszerkesztése külön feladat függetlenül attól, hogy az már tartalmazza a helyreigazítási per ténybeli és jogi tartalmát. A keresetlevél Pp. 496. § (4) bekezdésében írt további kötelező tartalmi elemeinek felsorolása nem tesz szükségessé a felperesi jogi képviselő számára további speciális felkészülést, azonban bizonyos időráfordítást igényel. Ez független attól, hogy esetleg több sajtószervtől ugyanazon ténybeli alapon igényel a felperes helyreigazítást.

[15] Helytállóan érvelt a felperesi képviselő azzal is, hogy a tárgyaláson való megjelenésére, a tárgyalás megtartására az alperesi magatartás miatt került sor, az ezzel felmerülő többletköltség – figyelemmel az alperes ténybeli elismerésére – elkerülhető lett volna. Az alperes ugyanis érdemi írásbeli ellenkérelmet nem terjesztett elő, ezért a felperesi képviselőnek a tárgyalásra fel is kellett készülnie, és egyezség megkötésére sem került sor.

[16] Mindezekre figyelemmel az elsőfokú bíróság által megállapított összesen 200.000 forint + áfa összegű ügyvédi munkadíj nem eltúlzott, az a kifejtett ügyvédi tevékenységgel arányban álló, ezért az elsőfokú bíróság ítéletét a másodfokú bíróság a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta. Annak pontosítására az 1990. évi XCIII. törvényt (Itv.) módosító 2022. évi XLV. törvény 70. § és 73. § 6. pontjában foglaltakra tekintettel volt szükség.

[17] Az alperes fellebbezése nem vezetett eredményre ezért a Pp. 364. § utaló szabálya alapján alkalmazandó Pp. 83. § (1) bekezdése és a Pp. 499. § (1) bekezdése alapján köteles az alperesért felelősséget viselő jogi személy megfizetni a felperesnek az ügyvédi munkadíjat és a Magyar Állam javára a le nem rótt fellebbezési illetéket.

[18] Az ügyvédi munkadíj összegét a másodfokú bíróság a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (2) bekezdésében foglaltak alapján mérsékelte. A fellebbezési ellenkérelem elkészítése és elektronikus benyújtása vonatkozásában egy ügyvédi munkaóra tekinthető arányban állónak a reálisan figyelembe vehető munkaigénnyel. Az ellenkérelem elemei ugyanis visszatérően azonosak a felperesi képviselő fellebbezéseiben, illetve ellenkérelmeiben, amelynek megszerkesztése kevesebb időráfordítást igényelt. Egyebekben a másodfokú eljárásban érintett jogvita tárgya egyszerű megítélésű volt, különös szakértelmet, felkészülést, irattanulmányozást nem igényelt.

[19] A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt, az Itv. 46. § (1) bekezdése szerint megállapított fellebbezési illeték megfizetéséről a másodfokú bíróság a Pp. 101. § (1) bekezdése, a Pp. 102. § (1) bekezdése és a 30/2017. (XII. 27.) IM. rendelet 3. § (2) bekezdése, továbbá az Itv. 78. § (4) bekezdése alapján döntött.

[20] Tájékoztatja a cég1 Zrt.-t, hogy a fellebbezési illeték az Itv. 78. § (4) bekezdése szerint a határozat jogerőre emelkedését követő 60. napon válik esedékessé. Az illeték megfizetése során a közleményként fel kell tüntetni az illetékfizetési kötelezettséget tartalmazó jogerős bírósági határozatot hozó bíróság (Fővárosi Ítéltábla) megnevezését, a bírósági ügyszámot és a fizetésre kötelezett adóazonosító számát [30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés e) pontja].

Budapest, 2023. március 14.

Dr. Kisbán Tamás s.k.
s.k.

a tanács elnöke

Dr. Kovaliczky Ágota s.k.

előadó bíró

Dr. Fintha-Nagy Péter László

bíró